

ROMÂNIA
TRIBUNALUL M. MARENUR
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. **730/100/2008**

4204

SENTINȚA CIVILĂ nr. 93
Ședința publică din 14 ianuarie 2009
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: **Stefan Szat**
Grefier: **Claudia Stoicescu**

PREZENTA COPIE SE LEGALIZEAZĂ DE
NOI, FIIND CONFORMĂ CU ORIGINALUL
AFLAT LA DOSAR ÎNTR-UN ÎMBĂRĂȘĂ IREVOCABILĂ LA
DATA 06.05.2009
ARHIVAR REGISTRATOR

Explicarea recuzării
d.c. 159
C.A. Cluj

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii formulate de către reclamantă SC **STABLOX SRL** cu sediul în **Băia Mare**, str. **Arieșului**, nr. **34** împotriva pârâtei **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE M. MARENUR**, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Se constată că toate susținerile și concluziile părților au fost consemnate în Încheierea ședinței publice din data de 07.01.2009, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință a cărei pronunțare a fost amânată pentru data de 14.01.2009, când în urma deliberării s-a pronunțat următoarea hotărâre.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față,

Prin acțiunea înregistrată la 02.09.2008 reclamanta SC **STABLOX SRL** **Băia Mare** a solicitat anularea Deciziei nr. **49/19.06.2008** (f.15-22), a Deciziei de impunere **510/21.03.2008** (f.37-39) și a Raportului de inspecție fiscală din 18.03.2008 (f.41-50) emise de D.G.F.P. **M. MARENUR**, prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de **1.176** lei reprezentând **2.194** lei impozit pe profit și **1.287** lei majorări de întârziere.

S-a cerut și suspendarea executării actelor administrative întemeiat pe dispozițiile art. 14 și 15 din Legea 554/2004 modificată privind contenciosul administrativ, cerere care a fost admisă prin Încheierea din 26.11.2008 (f.68-69).

În motivarea acțiunii reclamanta a susținut în esență că s-a ajuns la obligarea ei din cauza unei greșite interpretări a prevederilor art. 23 alin. 1 din Codul fiscal, care nu a fost coroborat cu prevederile art. 23 al. 4 din același cod.

Intimata s-a opus aditerii acțiunii reținând motivele cuprinse în Decizia **12/19.06.2008**.

Acțiunea este întemeiată pentru următoarele considerente:

În anul 2006 societatea reclamantă contractează credite pentru investiții cu termen de rambursare peste un an, pentru care plătește dobânzi de 470.721 lei, înregistrate în contul 606 – cheltuieli cu dobânzile.

Valoarea capitalului propriu al reclamantei din 31.12.2006 a fost potrivit bilanțului de 27.231 lei.

Organul de control a recalculat profitul impozabil pentru 2006, rezultând suma de 367.359 lei, după care a calculat un impozit pe profit suplimentar în sumă de 57.399 lei.

În cursul anului 2007 cheltuielile privind dobânzile au fost de 396.362 lei, în condițiile în care valoarea capitalului propriu al societății a fost de 326.784 lei.

Procedând ca și pentru anul 2006 organul de control a recalculat profitul impozabil pentru 2007 rezultând suma de 31.548 lei, după care a calculat un impozit pe profit suplimentar de 4.793 lei ($31.548 + 57.399 = 62.194$ lei).

După impozitul suplimentar pe profit au fost calculate majorări de întârziere de 23.871 lei.

Organul de control a ajuns la concluzia că reclamanta datorează sumele de mai sus din interpretarea art. 23 al. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, în sensul că valoarea capitalului propriu al societății pentru anii 2006 și 2007 fiind negativă, iar gradul de îndatorare depășind limita prevăzută de lege, reclamanta nu are dreptul la deducerea cheltuielilor cu dobânzile.

Interpretarea prevederilor art. 23 al. 1 din Codul fiscal, făcută de pârâta nu este cea corectă.

În conformitate cu prevederile art. 23 al. 4 din Legea 571/2003 modificată, „dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare menționate cu sume și cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obținute de la instituțiile de credit române sau străine, nu intră sub incidența acestui articol.

În condițiile în care împrumuturile contractate de reclamantă nu intră în categoria celor exceptate de la deductibilitate sunt aplicabile prevederile art. 21 (4) din Codul fiscal, potrivit cărora cheltuielile cu dobânzile și diferențele de curs valutar obținute de la societăți comerciale bancare sunt deductibile integral la calculul impozitului pe profit.

Pârâta a susținut că împrumuturile reclamantei, contractate de la instituții de credit românești, nefiind garantate de stat nu intră în categoria celor enumerate de art. 23 al. 3 din Codul fiscal, și ca atare nu operează dreptul de deducere la calculul impozitului pe profit.

„Garanția statului” menționată în art. 23 (4) din Legea 571/2003 se referă numai la împrumuturile obținute de la bănci internaționale și străine garantate, nu și la împrumuturile contractate de la instituții de credit românești.

Tribunalul împărtășește punctul de vedere exprimat mai sus de către Serviciul legislație privind impunerea persoanelor juridice prin adresa nr. 276943/30.10.2008 depusă în copie la dosar – f. 67.

Pentru motivarea menționată mai sus, actele administrative atacate urmează să fie anulate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea precizată formulată de reclamanta SC **Silvatica** SRL **Baia Mare**, str. **Arieșului** nr. **34** – **1465**/2007 împotriva pârâtei D.G.F.P. **Maramureș** – **Baia Mare**, str. **Serelor** nr. **24** și în consecință:

Anulează Decizia **49**/19.06.2008 a DGFP **Maramureș**, Raportul de inspecție fiscală din 18.03.2008 cu referire la impozitul pe profit și majorările de întârziere, precum și Decizia de impunere **610**/21.03.2008.

Dispune restituirea cauțiunii de **4.000** lei consemnată cu recipisa CEC **30506**/26.11.2008.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de azi, 14 ianuarie 2009.

Președinte

Szaitz Ștefan

Grefier

Voinescu Claudia

Red.Ș.S./03.02.2009
Tehnored.S.C./09.02.2009
4ex-

